

IN MEMORIAM: DAN POPESCU

Cu tristețe și lacrimi s-au despărțit, în 24 ianuarie 2012, familia rudele, prietenii, foștii colegi și elevi de cel care nu se va mai înfățișa decât în nostalgice amintiri. Timpul însă nu le va putea altera nici sensurile, nici semnificațiile, pentru că ele redau imaginea unui profesor de excepție, ce purta parcă pe chip pecetea vocației și ale predestinării dascălești, însemnele prestanței și ale demnității și, îndeosebi respectul sacru față de instituția școlii, pe care a slujit-o vreme de peste trei decenii.

Profesorul emerit, Dan Popescu s-a născut la 13 mai 1921, la Pitești. A urmat studiile liceale la Liceul „Coriolan Brediceanu” din Lugoj și cele universitare la Facultatea de Litere și Filosofie din București și la Academia Pedagogică „Titu Maiorescu”. Și-a început cariera didactică la Gimnaziul Mixt din Nădrag, de unde s-a transferat la Liceul „Coriolan Brediceanu” Lugoj, unde a predat istoria timp de peste 30 de ani. În anul 1997 a fost desemnat Cetățean de Onoare al comunei Nădrag, iar în 1998 primește același titlu din partea municipiului Lugoj.

Dan Popescu a fost indiscutabil un mare dascăl al Lugojuului și nu numai. Și-a iubit cu patimă meseria, deopotrivă și-a iubit elevii. Se bucura ca un adevărat părinte de reușitele foștilor elevi și nu contenea a le face cunoscute și prietenilor săi. Era mândru ca un bănățean veritabil că a dat generații de profesori de istorie și cercetători și că foarte mulți ingineri, medici, economiști, avocați au rămas peste ani cu dragoste față de istorie, dragoste sădită pe băncile Liceului „Coriolan Brediceanu”. Astăzi, într-o lume în care învățământul se află într-o profundă criză, iar numărul dascălilor cu vocație scade dramatic în favoarea purtătorilor de catalog, Dan Popescu reprezintă și pentru unii și pentru alții un reper de necontestat și un model demn de urmat.

Dan Popescu nu a fost doar un mare dascăl, ci și un împătimit al istoriei. A publicat 9 lucrări – *Ghid turistic Lugoj și împrejurimi* (1993), *Liceul Teoretic „Coriolan Brediceanu, contemporaneitate* (1994), *Mic dicționar de istorie a românilor* (1996), *Strămoșii* (1999) etc. – și sute de articole și studii de istorie, a conferențiat în 27 de orașe din țară și a participat la simpozioane, colocvii și congrese în Bulgaria, Iugoslavia, Cehoslovacia, URSS, Italia, Ungaria, Germania, Grecia și Spania.

A fost președinte al filialei Lugoj a Societății de Științe Istorice din România timp de peste 60 de ani, având o contribuție decisivă în organizarea tuturor activităților desfășurate la Lugoj și în alte localități din zonă. De aceea, la 3 martie 1964, conducerea Societății de Științe Istorice și Filologie din România l-a inclus în rândul celor 50 de membri activi ai filialelor propuși Ministerului Învățământului să primească titlul de profesor emerit.

Dan Popescu a dat dovadă de o energie ieșită din comun: a fost de-a lungul anilor lector la Facultatea de Istorie și Geografie din Timișoara, membru titular al

Asociației Istoricilor Europeni, membru în Consiliul Societății de Științe Istorice din România, membru de onoare al Societății de Limba Română din Voivodina, membru de onoare al Asociației Absolvenților Liceului Teoretic „Coriolan Brediceanu”, membru fondator al Fundației Europene „Drăgan”, membru al Consiliului de Onoare al Fundației Culturale „Dr. Corneliu Petrassevich” și demnitățile pot continua.

În calitate de președinte al filialei Lugoj a SSIR a reușit să aducă în mijlocul intelectualilor lugojeni personalități remarcabile ale științei și culturii românești: Iorgu Iordan, Zoe Dumitrescu-Bușulenga, Victor Eftimiu, Constantin Daicoviciu, Dan Berindei, Gh. Platon, Ioan Scurtu, Gh. Ioniță, I.D. Suciu, Gh. Tohăneanu, Cornel Ungureanu, Mihai Brediceanu, Emilian Proca, Gh. Leahu etc.

Această activitate de excepție a fost recompensată cu zeci de premii și diplome, inclusiv Premiul de Stat și Diplomă de Onoare pentru întreaga activitate și Diplomă de Membru de Onoare al SSIR.

Acum profesorul, istoricul și publicistul Dan Popescu a trecut în eternitate. Deși este mult mai departe de noi, de frământările și iluziile noastre nu ne va părăsi. Va rămâne cel puțin cât vor trăi generațiile de elevi și prieteni și cunoscuți. Iubite dascăl și coleg, poți fi liniștit pentru că amintirea ta va dăinui veșnic în inimile și memoria tuturor celor care te-au cunoscut.

Prof. dr. Dumitru Tomoni